

Czwartek, 9 czerwca 2005 r.

47. podejmuje decyzję o rozpoczęciu szeregu kampanii informacyjnych w celu uświadomienia opinii publicznej w Europie i poza jej granicami, jakie są historyczne konsekwencje reformy ONZ oraz jej wpływ na europejski system instytucjonalny;

*
* *

48. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji, rządów i parlamentom Państw Członkowskich UE, Sekretarzowi Generalnemu ONZ, Przewodniczącemu Rady Bezpieczeństwa Narodów Zjednoczonych, Przewodniczącemu Zgromadzenia Ogólnego Narodów Zjednoczonych, Przewodniczącemu Rady Ekonomiczno-Społecznej Narodów Zjednoczonych (ECOSOC), członkom Grupy Wysokiego Szczebla ds. Reformy ONZ, jak również Kongresowi Stanów Zjednoczonych, Unii Międzyparlamentarnej i Zgromadzeniu Parlamentarnemu Rady Europy.

P6_TA(2005)0238

Stosunki Transatlantyckie

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie zapewnienia powodzenia nadchodzącego szczytu UE-USA w Waszyngtonie DC w dniu 20 czerwca 2005 r.

Parlament Europejski,

- uwzględniając Deklarację Transatlantycką w sprawie stosunków UE-USA z 1990 r. i Nową Agendę Transatlantycką z 1995 r.,
- uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej w Brukseli, z 16 i 17 grudnia 2004 r., w szczególności sekcje zatytułowane „Porządek międzynarodowy budowany w oparciu o skuteczny multilateralizm” i „Partnerska współpraca”,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 22 kwietnia 2004 r. w sprawie stanu partnerstwa transatlantyckiego w przeddzień dublińskiego szczytu UE-USA w dniach 25-26 czerwca 2004 r. (1),
- uwzględniając rezultaty szczytu UE-USA, który odbył się w dniach 25-26 czerwca 2004 r. w Dublinie,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 stycznia 2005 r. w sprawie stosunków transatlantyckich (2),
- uwzględniając wcześniejsze swoje rezolucje: z dnia 17 maja 2001 r. w sprawie stanu zaawansowania dialogu transatlantyckiego, (3) z dnia 13 grudnia 2001 r. współpracy sądowej UE ze Stanami Zjednoczonymi przy zwalczaniu terroryzmu, (4) z dnia 15 maja 2002 r. w sprawie komunikatu Komisji dla Rady dotyczącego wzmocnienia partnerstwa transatlantyckiego: skoncentrowanie się na strategii i osiągnięciu rezultatów (5), z dnia 19 czerwca 2003 r. w sprawie odnowienia partnerstwa transatlantyckiego w trzecim tysiącleciu (6) oraz swoje zalecenie z dnia 10 marca 2004 r. w sprawie prawa więźniów przetrzymywanych w Guantanamo do sprawiedliwego procesu (7),
- uwzględniając projekt Rezolucji 77 Kongresu USA w sprawie stosunków transatlantyckich, przedstawiony 9 lutego 2005 r.
- uwzględniając oświadczenia po spotkaniu szefów państw i rządów Unii Europejskiej oraz Prezydenta Stanów Zjednoczonych w dniu 22 lutego 2005 r. w Brukseli,

(1) Dz.U. C 104 E z 30.4.2004, str. 1043.

(2) Teksty Przyjęte w tym dniu, P6_TA(2005)0007.

(3) Dz.U. C 34 E z 7.2.2002 r., str. 359.

(4) Dz.U. C 177 E z 25.7.2002 r., str. 288.

(5) Dz.U. C 180 E z 31.7.2003, str. 392.

(6) Dz.U. C 69 E z 19.3.2004, str. 124.

(7) Dz.U. C 102 E z 28.4.2004, str. 640.

Czwartek, 9 czerwca 2005 r.

- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 18 maja 2005 r. w sprawie wzmocnienia partnerstwa między UE i USA oraz bardziej otwartego rynku w XXI wieku (COM(2005)0196),
  - uwzględniając przesłuchanie Komisji Handlu Międzynarodowego z dnia 26 maja 2005 r. dotyczące transatlantyckich stosunków gospodarczych,
  - uwzględniając dokument OECD, w którym przedstawiono korzyści płynące z liberalizacji rynków towarowych oraz zmniejszenia przeszkód w międzynarodowym handlu i inwestycjach dla USA i UE („Preferencyjne Taryfy Handlowe na rynku rolnym i żywności, sprawa dotycząca USA i UE”, opublikowana w marcu 2005 r.),
  - uwzględniając art. 103 ust. 4 Regulaminu,
- A. zważywszy, że demokracja, prawa człowieka, praworządność, zrównoważona gospodarka i zrównoważony rozwój stanowią wspólne wartości umożliwiające stworzenie solidnych podstaw zarówno partnerstwa transatlantyckiego, jak i integracji europejskiej, które wspólnie przyczyniły się w ostatnich 60 latach do stabilizacji, pokoju i dobrobytu naszych społeczeństw,
- B. zważywszy, że jak stwierdzono w Europejskiej Strategii Bezpieczeństwa, partnerstwo transatlantyckie ma szczególną wagę,
- C. zważywszy, że nowe zagrożenia i konflikty na arenie międzynarodowej stanowią jednakże tak poważne wyzwanie dla tych wartości i osiągnięć w nowym środowisku międzynarodowym, że jedynie współpraca w ramach partnerstwa transatlantyckiego oparta na solidnej zinstytucjonalizowanej strukturze może przynieść jakąkolwiek nadzieję na powodzenie,
- D. zważywszy, że Nowa Agenda Transatlantycka przyczyniła się do znacznego zwiększenia integracji i spójności gospodarki transatlantyckiej, ale okazała się również niewystarczająca do rozwiązania kwestii politycznych wysokiego szczebla, takich jak decyzje dotyczące użycia sił zbrojnych czy kwestie dotyczące porządku międzynarodowego,
- E. zważywszy, że nadszedł moment pilnego dokonania rewizji Nowej Agendy Transatlantyckiej z 1995 roku, w celu uwzględnienia obecnych realiów i dalszego pogłębienia stosunków transatlantyckich, zgodnie z założeniem, że współpraca przynosi każdemu z partnerów więcej korzyści niż praca, która zmierza w rozbieżnych lub całkiem przeciwnych kierunkach,
- F. zważywszy, że traktaty międzynarodowe stanowią podstawę skutecznych, wielostronnych ram współpracy oraz że w wielu obszarach polityki, szczególnie tych dotyczących Międzynarodowego Trybunału Karnego, Protokołu z Kioto w sprawie zmian klimatycznych, zasad dotyczących ochrony danych i wsparcia rozwoju rozbudowanych cywilnych sił powietrznych, między UE i USA istnieją rozbieżności w ocenie, rozpoznaniu i stosowaniu politycznych rozwiązań,
- G. zważywszy, że trwająca od dłuższego czasu sytuacja w Zatoce Guantanamo stwarza klimat napięcia w stosunkach transatlantyckich,
- H. mając na uwadze, że walka z terroryzmem może zakończyć się sukcesem, tylko wtedy, jeżeli działania prowadzone będą w ramach wzmocnionego partnerstwa transatlantyckiego, które w pełni zwróci uwagę na przyczyny terroryzmu oraz na szczerze zaangażowanie na rzecz przestrzegania i promowania praw człowieka i praw podstawowych, prawa do ochrony danych oraz innych fundamentalnych wartości, na których opiera się partnerstwo;
- I. zważywszy, że niniejsza rezolucja stanowi wstępną odpowiedź na niedawny komunikat Komisji w sprawie stosunków UE-USA;
1. z zadowoleniem przyjmuje poprawę stosunków transatlantyckich, czego dowodem jest obserwowane ostatnio podejście przywódców rządowych i parlamentarnych po obu stronach Atlantyku zarówno do zagadnień ogólnoswiatowych, jak i dwustronnych; uważa, że ta sprzyjająca sytuacja dostarcza Unii Europejskiej i Stanom Zjednoczonym prawdziwą sposobność ścisłej współpracy w nadchodzących latach nad szeregiem wyzwań politycznych ważnych dla obu stron;
  2. podkreśla, że Szczyt UE-USA w Waszyngtonie, który odbędzie się dnia 20 czerwca 2005 r., stosunkom transatlantyckim należy nadać nowy impuls poprzez aktualizację Nowej Agendy Transatlantyckiej (NAT) i zastąpienie jej Porozumieniem o Partnerstwie Transatlantyckim, które wejdzie w życie na początku 2007 r.;

Czwartek, 9 czerwca 2005 r.

3. stoi na stanowisku, że Porozumienie o Partnerstwie Transatlantyckim powinno poszerzać zawartą w Agendzie współpracę w zakresie politycznym, gospodarczym i w dziedzinie bezpieczeństwa, przy założeniu, że partnerstwo pozostanie przede wszystkim zobowiązaniem politycznym; uważa, że w zakresie stosunków gospodarczych, — które, według najnowszych badań OECD, mogłyby spowodować wzrost PKB na głowę mieszkańca w Europie o ok. 2-3 %, należy ustalić jakie bariery blokują transatlantycką wymianę handlową i inwestycje oraz opracować plan zawierający wytyczne co do działań, jakie powinny zostać podjęte, aby wzmocnić rynek transatlantycki, według jasnego harmonogramu i określając najważniejsze obszary działania oraz ustanawiając dialog w sprawie regulacji w poszczególnych obszarach, który towarzyszyłby całemu procesowi;
4. przyjmuje do wiadomości nową dyrektywę dotyczącą reasekuracji, która tworzy jednolity rynek przepisów i nadzoru; wzywa USA do zakończenia działań dyskryminacyjnych w stosunku do firm europejskich poprzez nakładanie kosztownych dodatkowych wymagań, które zniekształcają konkurencję na korzyść firm amerykańskich;
5. jest zdania, że poszerzenie ram współpracy pozwoli UE i Stanom Zjednoczonym na skuteczniejsze połączenie wysiłków w celu zachęcenia pozostałych krajów do zapewnienia podstawowych zasad demokracji, praw człowieka i praworządności na świecie;
6. przyjmuje z zadowoleniem powyższy Komunikat Komisji z 18 maja 2005 r., który stanowi znaczący pierwszy krok w kierunku ustanowienia Porozumienia o Partnerstwie Transatlantyckim, ale nie aprobuje zawartego w nim mało odważnego podejścia; uznaje, że proces, którego elementem jest szczyt UE-USA, powinien być podstawowym forum debaty na temat priorytetów o charakterze globalnym jak i z dziedziny stosunków dwustronnych, nadającym strategiczny impuls wzajemnym relacjom;
7. wzywa Stany Zjednoczone, aby w ramach współpracy zaakceptowały wspólną odpowiedzialność za równowagę gospodarczą w coraz bardziej współzależnym świecie, a także wyraża zaniepokojenie dużym deficytem w budżecie federalnym USA, który może mieć groźne skutki dla światowej gospodarki i dla równowagi na międzynarodowych rynkach walutowych;
8. ponownie odrzuca proponowane zniesienie embarga na eksport broni do Chin, dopóki nie poprawi się tam znacząco przestrzeganie praw człowieka; uważa, że pozytywne byłoby powołanie grupy wysokiego szczebla na szczycie UE-USA dnia 20 czerwca 2005 r. w celu opracowania wspólnego stanowiska UE-USA w sprawie eksportu technologii;
9. zauważa, że polityka wizowa leży wyłącznie w gestii Wspólnoty, zwraca się w związku z tym do Komisji o niezwłoczne rozpoczęcie negocjacji z administracją Stanów Zjednoczonych, aby objęto programem bezwizowym wszystkich obywateli UE i zlikwidowano istniejącą obecnie dyskryminację, szczególnie wobec obywateli nowych Państw Członkowskich;
10. zaleca, aby projektowane Porozumienie o Partnerstwie Transatlantyckim ustanowiło transatlantycką „wspólnotę działań” dla współpracy regionalnej i globalnej oraz wyzwani skupiających się w szczególności na następujących wspólnych działaniach:
  - a) promowanie demokracji, praw człowieka i praworządności oraz wspieranie skutecznego multilateralizmu,
  - b) popieranie procesu pokojowego na Bliskim Wschodzie w porozumieniu z rządami i ludnością tego regionu w oparciu o mapę drogową tzw. kwartetu bliskowschodniego,
  - c) dążenie do zapewnienia światowego bezpieczeństwa wspólnie pracując nad następującymi kwestiami:
    - i) zwalczanie międzynarodowego terroryzmu,
    - ii) opracowanie wspólnej strategii, w celu zastosowania wielostronnego podejścia do nierozprzestrzeniania broni masowego rażenia i zastosowania energii jądrowej,
    - iii) promowanie i opracowanie wspólnego stanowiska w stosunkach z największymi partnerami geopolitycznymi, jak Chiny, Indie, Japonia, Ameryka Łacińska i Rosja,

Czwartek, 9 czerwca 2005 r.

- iv) odnowienie negocjacji w sprawie kontroli handlu bronią i rozbrojenia na poziomie kontaktów wielostronnych, w ramach systemu NZ, oraz na poziomie kontaktów dwustronnych,
  - v) szybka reakcja na nagłe i nieoczekiwane zmiany polityczne, takie jak mające ostatnio miejsce na Ukrainie, w Libanie i w Kirgistanie,
  - vi) aktywne zaangażowanie w reformę ONZ, a w szczególności Rady Bezpieczeństwa, włączając w to jej skład, w oparciu o pełne poszanowanie kompetencji Rady Bezpieczeństwa przy udzielaniu przyzwolenia na zastosowanie siły przy rozwiązywaniu międzynarodowych konfliktów, aby zwiększyć jej skuteczność i odpowiedzialność oraz zdolność do wdrażania decyzji,
- d) zacieśnienie transatlantyckiego partnerstwa gospodarczego w ramach wyżej wymienionego Porozumienia o Partnerstwie Transatlantyckim, uzupełnionego przez Transatlantyckie Porozumienie o Ruchu Lotniczym oraz efektywny dialog w sprawie regulacji rynku finansowego;
11. przypomina, że zgodnie z konkluzjami wielostronnej Agendy Rozwoju z Doha WTO najważniejszym celem jest trwały wzrost gospodarczy na świecie, na którego osiągnięcie UE i USA powinny razem pracować; uważa, że dwustronne inicjatywy gospodarcze UE-USA będą uzupełnieniem tego procesu, szczególnie w dziedzinie regulacji;
12. oczekuje, że szczyt UE-USA poczyni znaczące postępy w celu ustanowienia wspólnej skutecznej reakcji i wyraźnego zobowiązania finansowego, w oparciu o wspólną podstawę Milenijnych Celów Rozwoju, w celu stawiania czoła globalnym wyzwaniom przekraczającym granice krajowe, szczególnie zmniejszenie ubóstwa, chorób zakaźnych i degradacji środowiska naturalnego poprzez wspieranie dialogu w sprawie ochrony klimatu i emisji związanych z transportem;
13. uważa za sprawę istotnej wagi, aby kwestie politycznie sporne, jak sprawa Guantanamo, lub poważne różnice opinii w kwestii niektórych instrumentów międzynarodowych, były dyskutowane przez obydwu partnerów w duchu współpracy; podkreśla znaczenie pełnego zrozumienia wartości, o które toczy się gra, jak ścisłe poszanowanie postanowień dotyczących praw człowieka oraz dążenie do skutecznego wielostronnego podejścia, które muszą leżeć u podstaw wspólnej dyskusji, tak jak były one charakterystyczne dla naszej demokratycznej postawy w stosunku do reszty świata w momencie wspólnego tworzenia systemu Narodów Zjednoczonych;
14. ponawia swoją opinię, że NATO powinno rozwijać swój potencjał jako forum równorzędnej debaty politycznej w duchu partnerstwa, gdzie instrumenty dotyczące prewencji, zarządzania kryzysowego i potencjału militarnego powinny znaleźć się w rozsądnej równowadze; w tym celu zaleca bliższą współpracę w dziedzinie bezpieczeństwa między NATO i Unią Europejską; uważa, że zacieśnienie partnerstwa UE-USA uzupełni, a nie podważy, tę współpracę;
15. zwraca się do obradujących na szczycie UE-USA o wzmocnienie wymiaru parlamentarnego Partnerstwa Transatlantyckiego poprzez przekształcenie Transatlantyckiego Dialogu Ustawodawczego (TDU) w Zgromadzenie Parlamentarne mające możliwość zwoływania szczytów ustawodawczych przed właściwymi szczytami UE-USA, w celu budowania współdziałania między dialogiem TDU i Nową Agendą Transatlantycką, między innymi poprzez stworzenie nowych wspólnych programów wymiany między prawnikami i poprzez utworzenie niewielkiego sekretariatu do obsługi TDU;
16. uważa, że należy ponownie oszacować rolę pozostałych dialogów odbywających się w ramach Nowej Agendy Transatlantyckiej; uważa przede wszystkim, że Transatlantycki Dialog Gospodarczy powinien zostać zmodyfikowany w celu zapewnienia w pełni reprezentatywnego wkładu ze strony kół gospodarczych w tych kwestiach w celu zacieśnienia partnerstwa gospodarczego;
17. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, parlamentom Państw Członkowskich, oraz Prezydentowi i Kongresowi Stanów Zjednoczonych Ameryki.
-